

en fuldkommen Bildfarelse. Det er klart, at Domstolen vilde have at afgjøre Fortolkningen af Loven med Hensyn til de Virkninger af den, der skulle afgjøres ved Domstolen. Naar der er Tale om Tiltale til Straf, bliver det Domstolen, der har at paakjende Spørgsmaalet, men der er ingen Tvivl om, at, naar Folkethinget skal træffe den Afgjørelse, som det efter Grundlovens § 54 skal træffe, maa det ogsaa kunne afgjøre, om Alt er gaaget til efter Valgloven. Det ærede Medlems Raisonnement vilde føre til, at Folkethinget blev ganske ude af Stand til at skjønne over, hvorvidt Loven var fulgt eller ei, og vilde have at gaae frem efter et ganske vilkaarligt Skjøn hos de enkelte Mænd om, hvorvidt man mente, at Dette eller Hiint var rigtig, eller ikke. Nei, Sagen er, at man i denne Henseende har Lovene, Valgloven saavel som de øvrige Love, at bygge paa. Det er Normerne for den Afgjørelse, Folkethinget skal træffe, og det er ogsaa Spørgsmaalet i denne Sag: er det stridende mod Loven, hvad den paagjældende Valgdirektør har gjort, at han ikke har villet indrømme en Kandidat Ordet for at svare paa en Interpellation, der var rettet til den anden Kandidat? Det er alene Spørgsmaalet i denne Sag. Maa det erkjendes at være stemmende med Loven, hvorved selvsølgelig menes ikke blot et bestemt Bogstav i denne Lov, men overhovedet Alt, hvad der er forefret om Vedelsen af Valget, saa kan man ikke kassere Valget og heller ikke udsætte det, blot fordi man mener, at det vilde være mere hensigtsmæssigt og heldigt, at det var gaaget anderledes til. Mig forekommer det ikke at kunne være tvivlsomt, at Valgdirektøren, naar han har givet de paagjældende Kandidater fuldstændig Lidelighed til at udtale sig saa ofte, de ville, derefter, naar det er kommet til det Punkt, at Forespørgsler rettes til Kandidaterne, vil have at holde sig til kun at give Ordet for at bevare Forespørgslerne og da kun til den Kandidat, der bliver spurgt.

Bojfen: Jeg behøver neppe at gjøre Thinget opmærksom paa, at, hvad det ærede Medlem udtalte lige over for mig, ikke svarede til de Betragtninger, jeg gjorde gjældende. Jeg har ikke fremsat de Anskuelser, han vilde lægge mig i Munden, at jeg nemlig skulde have sagt, at Folkethinget manglede Indsigt til at danne sig en Mening om, hvorvidt Noget var lovligt eller ulovligt, og at vi vare som vildfarende Paar over for Bedømmelsen af Loven. Det har jeg ikke udtalt; jeg har netop udtrykkelig hævdet, at vi ere baade kalde og berettigede til at danne os vor Dom derover, men jeg sagde kun dette, at det var ikke vort Kald at afgjøre, hvad der er lovligt eller ulovligt eller i den Henseende at sælde nogen Dom. Det ærede Medlem mente, at da var hele Valgloven overflødig, naar den ikke paa den Maade skulde lægges til Grund for Valgenes Afgjørelse. Valglovens Mening har ganske vist været at være

Norm for Valghandlingerne rundt omkring i Landet og at benyttes som saadan af Valgbestyrer og Andre, der have med Valg at gjøre. Er der Noget, der forbrøder sig mod Loven, er det i Henshold til Loven, at Domstolene skulle dømmene og paalægge Strafsansvar, men i den Henseende at opstille den Sætning, som det ærede Medlem gjorde, at Valglovens Fortolkning skulde være det ene gyldige Grundlag for Folkethingets Dom om Godkjendelsen af sine Valg, foreligger der ikke, saa vidt jeg kan skjønne, Noget som helst til Støtte for i Grundloven. Det er for mig indlysende, at der vil kunne ske Misbrug fra en Valgbestyrers eller dens Formands Side eller fra mange Andres, som tage Del i en Valghandling, som ikke er af den Bestaffenhed, at de Paagjældende blive tiltalte til Straf derfor, men som dog afgive fuldgjældig Grund til at kassere det Valg, der er foregaaet i Kraft af denne Misbrug. Det er en Betragtning, som det i høi Grad undrer mig, at det ærede Medlem for Kjøbenhavns 1ste Valgkreds (Rimestad) drager i Tvivl. For mig har den ingeninde været tvivlsom.

Rimestad: Naar det ærede Medlem vil gennemlæse sine Ytringer i Tidenden, vil han se, at han har fremført netop den Antegning, jeg fremstillede, men ganske vist med Omstrøning af de Ord, han brugte, og det fremgaar ogsaa af, hvad det ærede Medlem nu sagde, at han virkelig hører i den Bildfarelse med Hensyn til Valgloven, at dens Bestemmelser alene ere skrevne som Norm for de paagjældende Valgbestyrer og som Veiledning for Domstolene med Hensyn til Afgjørelsen af, hvorvidt de paagjældende Valgbestyrer have gjort sig skyldige til Straf. Det er netop den Bildfarelse, som jeg før tillod mig at berigtige hos det ærede Medlem. Valgloven er netop given som Norm for, hvorledes Valgene skulle gaa for sig, og er derigjennem Norm for dem, der have i de forskjellige Retninger at bedømme, hvorvidt Loven er fulgt ved Valget, altsaa for Exempel for Domstolene, naar Vedkommende tiltales til Straf, og for vedkommende Thing, for saa vidt der er Tale om Anerkjendelse af Valget. Det kan være fuldstændig rigtig, at der kan være begaaet Overtrædelser og Feil efter Valgloven som ere af den Bestaffenhed, at man ikke vil anlægge Sag mod de Paagjældende for dem, og for hvilke de, selv om man anlagde Sag imod dem, ikke vilde blive ansæet med Straf, men det releverer i den Henseende Intet; thi derfor kan det Foresaldne jo lige godt være ulovligt. Spørgsmaalet vil lige godt være: Er det ulovligt eller ikke, saa at det, selv om det ikke kan medføre Straf for de Paagjældende, dog kan medføre, at Valget erklæres for ugyldigt paa Grund af, at det har forrykket den Sikkerhed, som ligger i, at Valget er fæst paa den Maade, som er forefret.